

викреслювали б ймовірність застосування офіційними особами власного посадової затвердження.

Основною проблемою, яка гальмує процес економічного зростання є негативний вплив державних органів на ефективність суспільного виробництва. Це зумовлюється багатьма факторами. Мова йде про те, що в Україні відбувається переділ власності, який ще не закінчився. Немає ефективного власника, який був би зацікавлений в ефективному використанні засобів виробництва, робочої сили, природних та інтелектуальних ресурсів тощо. Тому регулювання процесів суспільного виробництва державними органами відбувається не за ефективними моделями, які виключали б можливість використання посадовими особами свого службового становища.

Таким чином, державі необхідно впливати на подальшу активізацію інвестиційних процесів тобто : створювати пільги і знімати обмеження щодо діяльності іноземних інвесторів; забезпечувати належні умови для підприємств з іноземними інвестиціями; ефективно вивчати і впроваджувати передовий досвід у сфері інвестування; налагоджувати сприятливе середовище для прибуткового функціонування капіталів в державі, причому в рівній мірі як для вітчизняних, так і для іноземних інвесторів.

1. Бланк І.О. *Інвестиційний менеджмент [Текст]: підручник / І.О. Бланк.* – К.: 2003. – 398 с.

2. Вовчак О.Д. *Інвестування [Текст]: навч. посіб. / О.Д. Вовчак.* – Львів: «Новий Світ – 2000», 2008. – 20 с.

3. Татаренко Н.О. *Теорія інвестицій: [Текст]: навч. посіб. / Н.О. Татаренко, А.М. Поручник.* – К.: КНЕУ, 2000. – 160 с.

4. *Інформаційно аналітичні матеріали щодо інвестиційного клімату в Україні. Міністерство економічного розвитку та торгівлі України: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.me.gov.ua/Documents/Download?id=20b6e3e8-9f3f-403a-8695-65ef41d70c3a>*

Табінський В.А.

к.е.н., доцент

Арехова М.М.

Сметанкіна Н.С.

студенти

Університет митної справи та фінансів, м. Дніпро

МІЖНАРОДНІ ІНВЕСТИЦІЇ ТА ЇХ ВПЛИВ НА ПРОЦЕС ГЛОБАЛЬНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

З початком ХХІ століття економічна ситуація в нашій країні склалася так, що недостатність інвестиційних ресурсів не дозволяє повноцінному процесу формування ринкової економіки. Проблеми інвестування економіки завжди перебувають у центрі уваги економічної науки. Адже міжнародні інвестиції є бажаним явищем, вони торкаються найглибших основ господарської діяльності, визначаючи процес економічного зростання країни.

Дана тема на сьогодні є актуальною та полягає у розгляді залучення міжнародного капіталу в економіку України, як одного з найпріоритетніших питань для країни, яка хоче претендувати на те, щоб посісти гідне місце у системі світових економічних відносин.

Зміни, які почали відбуватися в глобальній економіці, відчули як провідні держави світу, так і країни, які перебувають на перехідному етапі. Головна загроза для України - залишитися в хвості світової економіки, так і не реалізувавши свій чималий економічний і людський потенціал. Незважаючи на чудові умови для розвитку сільського господарства, природне багатство, високий рівень індустріалізації і освічене населення, Україна як і

раніше, нажаль, залишається однією з найбідніших країн Європи. Вона навіть не має обґрунтованого плану глобального економічного розвитку, який зробив би її багатшою в майбутньому. Спочатку в такій критичній ситуації Україні необхідно збалансувати і диверсифікувати свою економіку. Для цього необхідно залучати іноземні інвестиції.

Іноземні інвестиції відіграють значну роль в економічному процесі та визначають загальний ріст економіки країни. Саме через інвестування засобів в економіку збільшуються обсяги виробництва, зростає національний дохід, розвиваються і мають здатність до конкуренції галузі і підприємства задовольняючи попит на товари та послуги [3, с. 8]. Без інвестицій неможливе сучасне створення капіталу, забезпечення конкурентоздатності товаровиробників на зовнішніх і внутрішніх ринках. Процеси структурного і якісного відновлення світового товаровиробництва і ринкової інфраструктури відбуваються винятково шляхом і за рахунок інвестування. Чим інтенсивніше воно здійснюється, тим швидше відбувається відтворювальний процес, тим активніше відбуваються ефективні ринкові перетворення [2, с. 15]

Проблема міжнародного інвестування для України є надзвичайно важливою. За умов гострої нестачі власних економічних ресурсів, у першу чергу, фінансових, які необхідні нам для відновлення національного виробництва, стабільного економічного розвитку країни, проведення структурної перебудови та розв'язання проблем інтеграції України в світові економічні системи, важливого значення набувають питання залучення зовнішніх джерел фінансування [1, с. 82].

За тенденціями останніх років можна стверджувати, що обсяг залучених іноземних інвестицій в Україну поступово зростає, але цього не достатньо для покращення ситуації в економіці нашої держави. Не секрет, що на фоні несприятливих факторів, високих ризиків (бойових дій, політичної нестабільності, корупційних процесів) Україна не вважається цікавою юрисдикцією для міжнародних інвесторів. Проте, серед іноземних країн, лідерами прямого інвестування в Україну є: Кіпр, Німеччина, Нідерланди, Австрія, Сполучене Королівство, Російська Федерація, США .

Іноземні інвестори вклали в економіку України у 2016 році 4,406 мільярда доларів США прямих інвестицій, що на 642 млн. доларів, або на 17,1%, більше показника за 2015 рік на рівні 3,764 мільярда доларів. В 2016 році інвестиції надходили з 77 країн світу, при цьому основними інвесторами, на яких припало майже 70% загального обсягу інвестицій стали Росія – 1,667 мільярда доларів, Кіпр – 427,7 мільйона доларів, Великобританія – 403,9 мільйона доларів, Нідерланди – 255 мільйонів доларів та Австрія – 249,9 мільйона доларів. Найбільші обсяги прямих інвестицій було спрямовано на фінансову та страхову діяльність – 2,825 мільярда доларів, торгівлю та ремонт автотранспорту – 524,9 мільйона доларів та промисловість – 475,2 мільйона доларів, повідомляється на сайті Державної служби статистики України. А також, у певних галузях, як, наприклад, ІТ, сільське господарство, військова промисловість і авіабудівництво. Отже, ми можемо спостерігати високу ділову активність іноземних інвесторів, які свідомо приймають на себе вагомі ризики і здійснюють інвестиційні процеси.

На сьогоднішній день Україна має проблеми, які заважають підвищити інвестиційну привабливість країни. Найважливішими проблемами залучення іноземних інвестицій є недостатність розвитку ринкової інфраструктури міжнародного бізнесу в Україні та нестійкий політичний і економічний стан. Тому, необхідно:

- привести до ладу роботу фондових бірж, банків, страхових компаній, інвестиційних компаній;
- утворити Український банк реконструкції та розвитку та національну страхову компанію зі страхування ризиків вітчизняних та іноземних інвесторів;
- покращити податкове законодавство.

Також, значне покращення інвестиційного клімату можливе за умов зниження рівня темпів інфляції, оптимізації конвертованості національної валюти.

А головне, щоб залучити значні інвестиційні фонди – і задіяти їх ефективно і з користю – Україні необхідний стабільний уряд з широкою базовою підтримкою і послідовним підходом до економічного планування.

Саме вирішення цих завдань допоможе нашій державі вплинути на процес глобального розвитку, здійснити прогресивні зрушення в економіці, поліпшити інвестиційний клімат, підвищити конкурентоспроможність та загалом забезпечити сталий соціально-економічний розвиток держави.

1. Гостюк М.І. *Зарубіжні інвестиції та економічні інтереси іноземних інвесторів* // *Економіка України*. - 2013. - № 8.

2. Пирог О.В. *Іноземні інвестиції як фактор економічного зростання економіки в Україні* // *Актуальні проблеми економіки*. - 2015. - № 5.

3. Харламова Г.О. *Інвестиційна позиція та перспективи інтеграції України у міжнародний інвестиційний простір* / Г. О. Харламова // *Інвестиції: практика та досвід*. – 2009. – № 20.

Терлецька Л.Т.

студентка

Ливдар М.В.

к.е.н., доцент

Національний університет «Львівська політехніка»

ОСОБЛИВОСТІ, АНАЛІЗ СИТУАЦІЇ ТА НАСЛІДКИ УКРАЇНСЬКОЇ ТРУДОВОЇ МІГРАЦІЇ

Протягом існування всього періоду людства відбувалися міграційні процеси. Переміщення працездатного населення з країни однієї в іншу в пошуках роботи, вищої заробітної плати та кращих життєвих умов на сьогодні має важливих вплив на економічний розвиток, соціальне та політичне життя, сферу культури в країні. Саме тому одним із визначальних чинників, який характеризує розвиток відносин соціально-трудова, формує ситуацію на ринках праці регіону, сферу зайнятості, рівень добробуту та структуру заощадження і споживання – є трудова міграція.

З 1 січня 2016 року в Україні за 25 років вперше вступив в дію закон « Про зовнішню трудову міграцію » [1], що входить до пакету законів, необхідних для лібералізації візового режиму з ЄС та регулює основні правові аспекти легального для українців працевлаштування за кордоном. В даний час Україна підписала міждержавні угоди про трудову міграцію з наступними країнами : Латвія, Литва, Вірменія, Польща, Чехія, Словаччина, В'єтнам. У цих країнах українські трудові мігранти можуть користуватися захистом держави, який виражається у праві людини, що працює на оплачувану відпустку, на умови роботи, що відповідають санітарним нормам, і на багато іншого, аж до права на пенсію. Однак варто відзначити: найбільшу економічну користь державі приносять саме нелегальні доходи мігрантів, які ті всіма можливими способами передають на Батьківщину.

За даними дослідження порталу « HeadHunter Україна » з п'яти працівників кожен четвертий задумується про еміграцію. Близько 38 % українців шляхи шукають, щоб виїхати за кордон в Польщу, Канаду, США чи в Німеччину [5] .

Складний феномен являє собою сучасна міжнародна міграція робочої сили, що впливає на всі сторони розвитку суспільства – економіку, демографічну ситуацію, політику, національні відносини, релігію, ідеологію тощо. Вона охоплює все більш значну частину населення, зростає роль її в суспільному житті. Для ефективного управління міграційними процесами на макро-, мезо- та мікроекономічному рівні важливим є аналіз науковий основних її закономірностей розвитку в умовах глобалізації світової економіки.